

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 8 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Belgien) – K.A. m.fl. mot Belgische Staat

(Mål C-82/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gränskontroll, asyl, invandring — Artikel 20 FEUF — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 7 och 24 — Direktiv 2008/115/EG — Artiklarna 5 och 11 — Tredjelandsmedborgare som är föremål för ett inreseförbud — Ansökan om uppehållstillstånd för familjeåterförening med en unionsmedborgare som aldrig har utövat sin rätt till fri rörlighet — Ansökan har inte prövats)

(2018/C 231/03)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K.A., M.Z., M.J., N. N. N., O.I.O., R.I., B.A.

Motpart: Belgische Staat

Domslut

- 1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden i medlemsstaterna för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, i synnerhet artiklarna 5 och 11 i det direktivet, ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en medlemsstats praxis enligt vilken en ansökan om uppehållstillstånd för familjeåterförening, som ingetts i den medlemsstaten av en tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare som har medborgarskap i den medlemsstaten och som inte har utnyttjat sin rätt till fri rörlighet, inte prövas enbart av det skälet att den berörda tredjelandsmedborgaren är föremål för ett förbud att resa in i den medlemsstaten.
- 2) Artikel 20 FEUF ska tolkas på följande sätt:
 - Den utgör hinder för en medlemsstats praxis enligt vilken en sådan ansökan inte prövas enbart av nämnda skäl, utan att det gjorts någon bedömning av om det föreligger något beroendeförhållande mellan unionsmedborgaren och tredjelandsmedborgaren i fråga som är sådant att nämnda unionsmedborgare i praktiken skulle tvingas lämna unionens territorium och berövas möjligheten att faktiskt åtnjuta kärnan i de rättigheter som följer av unionsmedborgarskapet för det fall att den berörda tredjelandsmedborgaren skulle nekas en härledd rätt till uppehållstillstånd.
 - När unionsmedborgaren är myndig kan det endast i undantagsfall anses föreligga ett beroendeförhållande som motiverar att den berörda tredjelandsmedborgaren beviljas en härledd uppehållsrätt i enlighet med den artikeln. Så är fallet endast om den berörda personen, med beaktande av samtliga relevanta omständigheter, inte under några förhållanden kan skiljas från sin familjemedlem som vederbörande är beroende av.
 - När unionsmedborgaren är underårig ska bedömningen av om det föreligger ett sådant beroendeförhållande med hänsyn till barnets bästa göras med beaktande av samtliga omständigheter i det enskilda fallet, särskilt barnets ålder, dess fysiska och känslomässiga utveckling, styrkan i dess känslomässiga band till var och en av föräldrarna samt den risk som en separation från den sistnämnda föräldern skulle medföra för barnets välbefinnande. Förekomsten av ett familjeband till sistnämnda förälder – biologiskt eller juridiskt – är inte tillräckligt, och det är inte nödvändigt att barnet bor tillsammans med den föräldern för att det ska anses vara visat att det föreligger ett sådant beroendeförhållande.

- Det saknar betydelse att det beroendeförhållande som tredjelandsmedborgaren har gjort gällande till stöd för sin ansökan om uppehållstillstånd för familjeåterförening uppstod efter den tidpunkt då beslutet om inreseförbud antogs med avseende på nämnda tredjelandsmedborgare.
 - Det saknar betydelse att det beslut om inreseförbud som avser tredjelandsmedborgaren hade vunnit laga kraft vid den tidpunkt då tredjelandsmedborgaren ingav sin ansökan om uppehållstillstånd för familjeåterförening.
 - Det saknar betydelse att grunden för beslutet om inreseförbud som avser tredjelandsmedborgaren som har ingett en ansökan om uppehållstillstånd för familjeåterförening är att tredjelandsmedborgaren har underlåtit att iaktta sin skyldighet att återvända. När hänsyn till allmän ordning ligger till grund för ett sådant beslut, kan detta endast leda till att tredjelandsmedborgaren nekas en härledd uppehållsrätt i enlighet med den artikeln om det följer av en bedömning av samtliga omständigheter i det enskilda fallet, mot bakgrund av proportionalitetsprincipen, det eller de eventuellt inblandade barnens bästa och de grundläggande rättigheterna att den berörda personen utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot den allmänna ordningen.
- 3) Artikel 5 i direktiv 2008/115 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken det antas ett beslut om återvändande med avseende på en tredjelandsmedborgare som redan har varit föremål för ett beslut om återvändande åtföljt av ett inreseförbud, som fortfarande är i kraft, utan att hänsyn tas till de omständigheter som rör familjelivet och särskilt det underåriga barnets bästa som åberopats i en ansökan om uppehållstillstånd för familjeåterförening som ingetts efter utfärdandet av inreseförbudet, förutom när den berörda personen hade kunnat åberopa dessa omständigheter i ett tidigare skede.

⁽¹⁾ EUT C 25.4.2016

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 2 maj 2018 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag, sammanträdesort i Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Nederländerna, Belgien) – K. / Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. mot Belgische Staat (C-366/16)

(Förenade målen C-331/16 och C-366/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Unionsmedborgarskap — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — Direktiv 2004/38/EG — Artikel 27.2 andra stycket — Begränsningar i rätten till inresa och uppehåll med hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa — Beslut om utvisning av hänsyn till allmän ordning eller säkerhet — Personligt beteende som utgör ett verkligt, faktiskt och tillräckligt allvarligt hot mot ett grundläggande samhällsintresse — Person vars asylansökan avslagits med hänvisning till de skäl som anges i artikel 1.F i Genèvekonventionen eller i artikel 12.2 i direktiv 2011/95/EU — Artikel 28.1 — Artikel 28.3 a — Skydd mot utvisning — Personen har uppehållit sig i den mottagande medlemsstaten under de tio föregående åren — Tvingande hänsyn till allmän säkerhet — Begrepp)

(2018/C 231/04)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, sammanträdesort i Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: K. (C-331/16), H.F. (C-366/16)

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)